

WYDZIAŁ ARTYSTYCZNY

kierunek: Edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych
studia II stopnia (uzupełniające magisterskie)

Nazwa przedmiotu: ARTETERAPIA**Kod przedmiotu: 03.9-WA-EASP-ARTE****Typ przedmiotu: obowiązkowy****Wymagania wstępne: -****Język nauczania: polski****Odpowiedzialny za przedmiot: mgr Agnieszka Graczev-Czarkowska****Prowadzący: mgr Agnieszka Graczev-Czarkowska**

Forma zajęć	Liczba godzin	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
ćwiczenia	30	1	1-2	zaliczenie z oceną	4

Zakres tematyczny przedmiotu:

Przedmiot realizowany jest w formie ćwiczeń, a każdy z semestrów kończy się zaliczeniem z oceną.

Cel przedmiotu to poszukiwanie „nadwartości” w rozumieniu sensu istnienia, optymalnego funkcjonowania w otoczeniu/środowisku, konstruktywnych relacji w grupie, hierarchii.

Przewodnictwo a indywidualność. Rozwijanie elastycznego kreowania warsztatów terapeutycznych.

Struktura i tektonika warsztatu: pomysł - opracowanie / przygotowanie - prowadzenie (ewentualna modyfikacja) - wnioski - zamknięcie - ewentualna kontynuacja. Poszerzanie funkcji dialogu. Rozwijanie odpowiedzialności przyszłego terapeuty / instruktora; świadomość roli („Nawigator”).

Stosowane metody dydaktyczne to ćwiczenia, warsztaty dydaktyczne/prezentacje potencjałów, na które składają się:

- omówienie/koncepcja - projekt;
- realizacja - kontrolowanie, modyfikowanie, przebieg akcji;
- akcja - reakcja; reakcja - dynamika relacji, czuwanie, kreatywne pobudzanie;
- omówienie - wnioski, zamknięcie, kontynuacja.

Wербalizacja / elementy wykładu / idea dyskusji:

- opis, konspekt, recenzja, ocena.

Eksperyment:

- łączenie wartości moralnych i umiejętności artystycznych;
- poszerzanie realiów terapeutycznych;
- próby interdyscyplinarne;
- posiadanie a nabywanie umiejętności (autorska koncepcja pracy).

Przykładowe tematy ćwiczeń:

- „Moje ‘ja’. Empatia, urywek doświadczenia, wspomnienie; problem pamięci”;
- „Lód. Temat a przestanie; bajko terapia”;
- „Przerwa - intuicja jako narzędzie pracy”;
- „Autoprezentacja - poszerzanie możliwości własnych; autor jako inicjator, rola i kompetencje artysty.

Efekty kształcenia:

Program nauczania oscyluje wokół budowania sensu wartości jednostki, wyszukiwania podobieństw i różnic jakości (wytyczanie granic dla skutecznej terapii), podnosi problem oceny i samooceny (krytyczna a bezkrytyczna postawa, realna a wymaginowana ocena), relatywności, komunikatu nadanego a komunikatu odebranego, interpretacji sygnałów, sensu odpowiedzialności, tożsamości a choroby / defektowi, incydentu.

Program zajmuje się także oglądem warunków zastanych, systemu prognoz terapeutycznych, odnosi się do modelu pro homini, idei holistycznych terapeutycznych funkcji sztuki, twórczości.

Warunki zaliczenia: -**Literatura podstawowa:**

Mieczysław Porębski: Sztuka a informacja - Wyd. Literackie, Kraków 1989;

Wita Szulc: Sztuka w służbie medycyny od antyku do postmodernizmu - Poznań 2001;

Red. Lidia Kataryńczuk-Mania: Wybrane elementy terapii w procesie edukacji artystycznej - Zielona Góra 2002.

Literatura uzupełniająca: -